

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant și pe pârât, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat pentru reclamantul lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Se constată că în data de 22 iulie 2024 s-a depus la dosarul cauzei punct de vedere de către

La data de 10 septembrie 2024 s-au depus la dosarul cauzei note scrise de către reclamant

Instanța pune în discuție notele scrise depuse pentru acest termen de judecată.

Avocata reclamantului arată că susține poziția procesuală formulată.

Instanța, din oficiu, pune în discuția părților, în temeiul art. 2 din OUG NR. 62/2024 sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile privind următoarea chestiune de drept: modalitatea de raportare și stabilire a nivelului de salarizare, începând cu data de 1 ianuarie 2020 a salariaților din cadrul Autorităților pentru Administrarea Activelor Statului, conform Legii nr. 153/2017, Anexa VIII, în ipoteza emiterii actului administrativ privind transformarea, prin efectul legii, a posturilor de natură contractuală în funcții publice, potrivit articolelor 407 și 612 alin. (1) din Codul administrativ.

Avocata reclamantului arată că își menține poziția exprimată.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendării cauzei.

În deliberare,

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea la data de 30 septembrie 2024. Pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ..

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 30 septembrie 2024.

Pronunțarea hotărârii se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) C. pr. civ.

Pronunțată în ședința publică de la 20 Septembrie 2024.

PREȘEDINTE

Grefier

.....28 Septembrie 2024

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ALBA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV, FISCAL ȘI DE
INSOLVENȚĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30 Septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant și pe pârât, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din data de 20 septembrie 2024, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 30 septembrie 2024.

În deliberare,

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfărânge beneficiile atât pe planul îndeplinirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare*

în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.proc.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, respectiv *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.proc.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

2. Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată la data de 30.05.2023 pe rolul Tribunalului București, inițial sub nr. dosar, și, în urma declinării soluționării cererii cu privire la membrul de sindicat, sub dosar al Tribunalului București, reclamantul, în temeiul dispozițiilor art. 52 și 126 alin. (6) din Constituție, al art. 406, 407 și 612 din Codul administrativ aprobat prin O.U.G. nr. 57/2019 și al art. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în contradictoriu cu, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună:

1. Obligarea pârâtei la emiterea actului administrativ privind transformarea, prin efectul legii, a posturilor de natură contractuală prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta acțiune în funcții publice, conform dispozițiilor obligatorii ale art. 406- 407 și art. 612, alin. 1 din Codul Administrativ, aprobat prin OUG nr. 57/2019, începând cu data de 1 ianuarie 2020;

2. Obligarea pârâtei, la emiterea actelor administrative de numire a salariaților pe funcții publice corespunzătoare stabilite în urma transformării, fără concurs, a posturilor ocupate și a funcțiilor contractuale potrivit art. 612, alin. (1) din Codul Administrativ și stabilirea nivelului de salarizare aferent ca fiind, începând de la 1 ianuarie 2020, în principal, raportat la grila de salarizare prevăzută de lege pentru Secretariatul General al Guvernului, iar în subsidiar, raportat la grila de salarizare prevăzută de lege pentru Ministerul Economici.

3. Obligarea pârâtei la întocmirea documentației necesare în vederea obținerii avizului ANFP, corelativ obligarea ANFP la emiterea avizului stipulat la art. 402 și în considerarea art. 612, alin. 1 din Codul Administrativ, aprobat prin OUG nr. 57/2019;

4. Obligarea pârâtelor la stabilirea și achitarea drepturilor, salariale aferente funcțiilor publice corespunzătoare gradului profesional și condițiilor de vechime, conform Legii nr. 153/2017 - ANEXA VIII, Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, lit. A Salarizarea funcționarilor publici, punctul I Salarii pentru administrația publică centrală, lit. d) Funcții publice generale de execuție, de la data de 01.01.2020 sau, după caz, data încadrării în muncă, pentru cei angajați în instituție ulterior, sumă actualizată cu coeficientul de inflație;

5. Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces. În fapt, a formulat cererea de chemare în judecată în numele tuturor membrilor indicați în cererea de chemare în judecată și care își desfășoară activitatea în cadrul ocupând funcții contractuale, însă exercită prerogative de putere publică.

Reclamantul a mai arătat că, după adoptarea Codului administrativ, la nivelul sindicatului s-au depus toate eforturile pentru a demara procedurile de transformare a funcțiilor, acest lucru reieșind atât din notificarea nr. 4380 din data de 03.05.2023 precum și prin notificarea nr. 4613/10 mai 2023, formulate de sindicat, prin care s-a solicitat transformarea posturilor ocupate, începând cu 01.01.2020, din posturi de natură contractuală, în posturi în regim de funcție publică, conform dispozițiilor obligatorii din Codul Administrativ, aprobat prin OUG nr. 57/2019.

A mai învederat că s-a solicitat și stabilirea nivelului de salarizare aferent, conform Legii nr. 153/2017 - Anexa VIII, Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, lit. A Salarizarea funcționarilor publici, punctul I. Salarii pentru administrația publică centrală, lit. c) Funcții publice de conducere și lit. d) Funcții publice generale de execuție.

..... a formulat răspuns nefavorabil, respectiv răspunsul cu nr. CCTI/23/180 din 12 05 2023 motivat de faptul că transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor, publice, trebuie să întrunească cumulativ cerințele legale, respectiv instituțiile să aibă prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun desfășurarea unor activități dintre cele prevăzute la art. 370 și transformarea posturilor de natură contractuală până la data de 1 ianuarie 2020, dar, în condițiile actuale, după termenul acordat din 2020, această transformare a posturilor, în prezent se afla în desfășurare, însă ocuparea funcțiilor poate avea loc doar prin promovarea concursului organizat la nivel instituțional.

În susținerea cererii sale, reclamantul a invocat prevederile art. 369 din OUG nr. 57/2019 privind înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice și Regulamentul de Organizare și Funcționare a (Anexa 4), conform căruia este organizată și funcționează potrivit prevederilor OUG nr. 23/2004, cu modificările și completările ulterioare, HG nr. 837/2004, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr. 329/2009, acesta fiind instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului economiei, iar în conformitate cu Anexa nr. 1 la Legea nr. 329/2009, este finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

În consecință, reclamantul a apreciat că face parte din categoria instituțiilor și autorităților publice prevăzute la art. 369 și 406 din Codul administrativ care sunt obligate să procedeze la transformarea posturilor contractuale în posturi în regim de funcție publică, pentru salariații care desfășoară activitățile cu caracter general, prevăzute de art. 370, alin. 4 din Codul administrativ.

Reclamantul a mai învederat că obligativitatea transformării posturilor contractuale în funcții publice este prevăzută expres de art. 370, alin (4) din Codul administrativ coroborat cu

art. 537 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, întrucât din conținutul art. 370 rezultă că funcțiile contractuale din cadrul trebuie stabilite ca funcții publice în temeiul art. 402, 406 și 407 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, în condițiile armonizării legislației specifice cu prevederile actului normativ invocat.

Prin coroborarea art. 406, 407 cu art. 612 din CODUL ADMINISTRATIV, reclamantul a învederat că, prin excepție de la prevederile art. 464, până la data de 1 ianuarie 2020, calitatea de funcționar public se poate dobândi și prin transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, în condițiile prevăzute la art. 406, apreciind că pârâta era obligată să procedeze până la data de ianuarie 2020 la transformarea posturilor de natură contractuală ocupate de membrii sindicatului, în posturi de funcție publică, întrucât erau îndeplinite ambele condiții impuse de prevederile legale, considerând că termenul prevăzut de art. 612 din Codul administrativ este un termen a cărui obligativitate de respectare incumbă instituției angajatoare și nu sindicatului sau membrilor acestuia.

Reclamantul a învederat că fundamental pentru admiterea prezentei acțiuni, este ca la data intrării în vigoare a Codului administrativ până la 1 ianuarie 2020 și ulterior acestei date, până în prezent, posturile contractuale ocupate de membrii de sindicat să cuprindă prerogative de putere publică, subliniind că această cerință legală este îndeplinită și că în mod nejustificat și cu rea credință pârâta nu a procedat la transformarea funcțiilor contractuale în funcții publice echivalente.

Cu privire la capătul de cerere privind salarizarea, reclamantul a învederat că, în situația transformării funcției contractuale în funcție publică, salarizarea urmează să se realizeze conform art. 417 din OUG nr. 57/2019 și ANEXEI VIII, Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, lit. A Salarizarea funcționarilor publici, punctul I.- Salarii pentru administrația publică centrală, lit. d) Funcții publice generale de execuție din Legea nr. 153/2017, menționând că nivelurile de salarizare din ANEXA VIII, lit. A Salarizarea funcționarilor publici, punctul I Salarii pentru administrația publică centrală, lit. d) Funcții publice generale de execuție din Legea nr. 153/2017, sunt mai mari decât cele de care beneficiază în prezent membrii noștri de sindicat, astfel că interesul pentru aplicarea Codului administrativ se datorează și acestui aspect.

Cât privește nivelul de salarizare aferent, reclamanta a apreciat că acesta este cel prevăzut de lege începând de la 1 ianuarie 2020 în principal, raportat la grila de salarizare prevăzută de lege pentru Secretariatul General al Guvernului, iar în subsidiar, raportat la grila de salarizare prevăzută de lege pentru Ministerul Economiei,

Față de toate aceste argumente, reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 52 , 126 alin. (6), 4 și 16 din Constituție, art. 369, art. 370, art. 402, art. 406, art. 612, pct. 1, art. 402, art. 468 din O.U.G. nr. 57/2019, art. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 1 alin. (2) din OXJG nr. 23/2004, precum și pe toate dispozițiile legale invocate.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La data de 18 iulie 2023 pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulată de sindicat ca neîntemeiată precum și respingerea capătului de cerere privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Pârâta a invocat prevederile art. 466 din OUG nr. 57/2019 coroborat cu art. 612 din același act normativ, raportat la care ocuparea funcțiilor publice vacante se poate realiza numai prin promovarea concursului organizat în condițiile prevăzute de art. 467 din OUG nr. 57/2019, excepția prevăzută de lege privind transformarea posturilor în funcții aferente funcțiilor publice fiind posibilă doar până la data de 01.01.2020.

Pornind de la sintagma „se poate dobândi”, prevăzută în textul legal, pârâta a învederat că această modalitate de dobândire a calității de funcționar public prin transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, este facultativă.

Concluzionând, pârâta a învederat, în temeiul art. 467 din OUG 57/2019, că, în prezent, dobândirea calității de funcționar public se poate realiza numai prin promovarea unui concurs.

Având în vedere cele învederate, pârâta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulată de sindicat ca neîntemeiată precum și respingerea capătului de cerere privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept au fost invocate prevederile art. 205 din OUG 57/2019 precum și toate celelalte dispoziții menționate în întâmpinare.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

3.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Tribunalul constată că reclamantul a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar pârâta a apreciat că sunt aplicabile prevederile OUG nr. 62/2024, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept, însă se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată și prin întâmpinare.

4.Punctul de vedere al completului de judecată

Instanța are în vedere că prevederile art. 406, art. 407, raportate la art. 370 și art. 612 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ impun concluzia că la intrarea în vigoare a Codului administrativ se naște o obligație în sarcina conducătorului autorității/instituției publice în cadrul căreia se află personal angajat în baza unui contract individual de muncă și care prestează activități care implică puterea publică de a întreprinde măsuri privind transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, cu toate consecințele care decurg din această operațiune. Astfel, în cazul în care se impune transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, reiese că și salarizarea acestora trebuie să reflecte transformarea posturilor, fiind necesară stabilirea nivelului de salarizare prin raportare la drepturile salariale aferente funcțiilor publice corespunzătoare gradului profesional și condițiilor de vechime pentru salariații aflați în această situație.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Modalitatea de raportare și stabilire a nivelului de salarizare începând cu data de 1 ianuarie 2020 a salariaților din cadrul Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, conform Legii nr. 153/2017 – Anexa VIII, în ipoteza emiterii actului administrativ privind transformarea prin efectul legii a posturilor de natură contractuală în funcții publice, potrivit art. 407 și 612 alin. 1 din Codul administrativ.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.proc.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și se va transmite, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

DISPUNE

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Modalitatea de raportare și stabilire a nivelului de salarizare începând cu data de 1 ianuarie 2020 a salariaților din cadrul Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, conform Legii nr. 153/2017 – Anexa VIII, în ipoteza emiterii actului administrativ privind transformarea prin efectul legii a posturilor de natură contractuală în funcții publice, potrivit art. 407 și 612 alin. 1 din Codul administrativ.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ, Fiscal și de Insolvență din cadrul Tribunalului Alba și transmiterea, prin poștă electronică, către toate instanțele judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță și în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, suspendă judecarea prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 30.09.2024.

Președinte

.....

Grefier

.....